

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇВ, ЄДИНАЙТЕ СЯ!

The Provincial Library City

UKRAINIAN LABOR NEWS

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

PIK IV.

Ч. 46.

СУБОТА, 10. ЧЕРВНЯ 1922.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, JUNE 10th, 1922.

No. 46.

VOI. IV.

Новинки.

АМЕРИКАНСЬКІ ЗЕЛІЗНИЧІ ЮНИ ПЕРЕВОДЯТЬ ГОЛОСОВАНЕ НАД СТРАЙКОМ.

СІНЦІНАТІ, Огайо, 7. червня. — На конференції юніхів провідників рішено тут вчора перевести голосоване над страйком серед 1,200,000 зелізничних робітників в Злучених Державах, яким зелізнична рада праці обтягла платню з днем 1. липня с. р. Голосоване буде переведене кожною юнією зособна.

Страйк мав би почати ся з днем 1. липня.

СІНЦІНАТІ, 8. червня. — Вислід голосованя над страйком має бути звернений до 25. червня. Урядники зелізничних юніх установили сю дату замість 30. червня, як було призначено на початку. Уважають, що причиною сему є те, що юнії провідники хочуть вже з днем 1. липня перевести страйк в житє, наколи вислід голосованя буде в користь страйку. З днем 1. липня входить в житє заряджена компаніями знизка платні.

В СЕРБІ АРЕШТОВАНО В ДЕНЬ ВІНЧАННЯ КОРОЛЯ 50 КОМУНІСТІВ.

БІЛГОРОД, Сербія, 8. червня. — Сьогодні, в день вінчання короля Александра II. з румунською княжною Марією, сербська кімна поліція здвинула заворушення комуністів, яке викликало в цілім Білгороді великий переполох і дикі погососки. Арештовано 50 комуністів і довкола королівської палати уставлено додаткову сторожу.

Як сербський король забезпечує ся перод своїми підданими.

БІЛГОРОД, 8. червня. — Підчас нішнього святичного вінчання короля Александра з румунською княжною Марією підпринито всі кроки осторожности, щоби стеречи молоду пару. Ціла весільна дорота від королівської палати до катедрі була уставлена подвійними рядами жовнірів і жандармів з наладованими карабінами і наложеними багнетами. Один ряд жовнірів був звернений лицем в сторону, другий до середини. Жовніри мали приказ сейчас стріляти, як би лише котрий з них зауважав який підозрілий рух серед глядачів.

Мешканцям міста, живущим при вулицях, куди переходив весільний похід, заборонено отворити свої вікна без спеціального дозволу поліції. Уоружена сторожа була уставлена на всіх балконах і доглядних пунктах і число глядачів на кожнім з них було стисло ограничене, так щоби між кожним глядачем і його сусідом було свобідне місце. Нікому не вільно було мати з собою камери, торби або якого иншого предмету без писемного дозволу.

На Горішнім Шалеку проголошено воєнний стан.

ОПЕЛЬДН, Гор. Шалеку, 7-го червня. — Мікалітанська комісія прокламувала воєнний стан в сідуючих майнерських містах на Горішнім Шалеку: Свентоховіч, Бісмарксіте, Годуагіте і Ліпне.

КОНГРЕС СХІДНИХ НАРОДІВ ВІДЛОЖЕНИЙ.

КОНСТАНТИНОПІЛЬ, 7-го червня. — Конгрес східних народів, підготовлений в послідних днях Генуїської конференції, зівстав відложеной на просьбу російського міністра заграничних справ Чічеріна. Конгрес мав відбутися в Москві сего місяця і в нім мали взяти участь всі ті правительства, що були виключені з Генуїської конференції.

НА ШАЙДЕМАНА ВИКОНАНО НЕВДАЛИЙ ЗАМАХ.

КАССЕЛЬ, Німеччина, 5-го червня. — На Філіпа Шайдемана, відомого німецького соціал-зрадника, який перебуває тепер на вакаціях коло Вільгельмстаге, напад молодий чоловік і обляв йому лице певного рода трійливим піном. Шайдеман утікати від напасника, дав за ним два вистріли, однак ні одним його не поцілила.

Шайдеман зайдено пізніше неспритомного і занесено до його помешканя. Він не потерпів ніякого поважного ушкодження. Його напасника не відшукано.

ЧАРЛС РЕХТ СОВІТЬСЬКИМ ПРЕДСТАВНИКОМ В АМЕРИЦІ.

НЮ ЙОРК, 3. червня. — Адвокат Чарлс Рехт повернув вчора з Європи до Ню Йорку, щоби обняти уряд агента і представника правительства Соев'їтської Росії аж до часу, доки совітьське правительство не буде формально визнано Злученими Державами. "Повертаю до Злучених Держав, — заявив Чарлс Рехт в розмові з представниками преси, — як адвокат Російської Соціалістичної Федеративної Соев'їтської Республіки, будучи іменованим народними комісарями заграничних справ, справедливости і заграничної торгівлі".

Чарлс Рехт висловив надію, що небавом американське правительство визнає правительство Соев'їтської Росії, прийшовши до переконаня, що тільки совітьське правительство може удержати ся постійно в Росії.

Засудили на смерть білгородських офіцерів.

МОСКВА, 31. мая. — В Новоніколаївську на Сибірі засуджено на смерть генерал-поручника Бакаїча, Серба, і генерала Смоляніна, Естонця, wraz з чотирма бувшими офіцерами російської армії за їх участь в діяльності протибольшевицьких військ, що стояли під командою ген. Унгери-Штернберга. Девятьох инших офіцерів, між ними чотирох генералів, засуджено на тюрму.

Генерал Бакаїч стояв на чолі останків армії ген. Дутова по розгромленю большевицької армії адмірала Колчака. Між оскарженнями, які поставлено проти нього, находить ся одно, в яким сказано, що він наказав змаскувати 270 комуністів з совітьських урядовців в однім селі в 1920 р.

Товариші! Відновляйте перредлату на "Українські Робітничі Вісті".

ЩО ДІЄТЬ СЯ В СХІДНІЙ ГАЛИЧИНІ.

(Львівська "Земля і Воля" з 21. мая.)

Жандарми в українській школі на Левандівці.

Дня 12. мая прийшли жандарми до приватної української школи на Левандівці в Львові і прогнали учителів і дітей. Коли учителя з дітьми пішли до иншого будинку, то їм звітдан прогнано їх. Не одало нічого иншого, як піти учителям і дітям на поле, де відбували ся лекції уже без жандармів. Чогось подібного ще ми не переживали!

Ревізії в краю.

Дня 4. мая поліція при аресті ескадрони кінноти перевела ревізію в Устю Зеленому, Луці, Межигірю, Задарові, Красіві і т. д. Чого шукали не знати і трудно догадати ся. В Межигірю забрали старі числа "Вперед" та "Землі і Воля". Одначе годі припустити, щоби саме за тим шукали. Ревізії переводжено у всіх "неблагонадійних". На першу чергу прийшла місцева інтелігенція та свідоміші і рухливіші селяни та міщани.

Ревізії в Галинах.

Дня 11. мая відбули ся в Галинах масові ревізії за оруженнєм. У ревізії брав участь відділ війська з 60 людей, двоє старшин і 15 поліціянтів. З Галинах, де нічого не найдено, пішли ревідувати далі.

Заборони і завішення товариств.

В Дулібках, пов. Бібрка, старство заборонило оснотане кружка Українського Педагогічного Товариства, "розвівавши неадекватну рекомію, że działalność stowarzyszenia obraża się będzie w granicach przewidzianych projektem statutu". Те саме старство заборонило на засноване стов. "Союзу Українок" у Ходоріві "aż do uzyskania definitywnego zezwolenia województwa".

Жидачівське старство завісило діяльність читальні "Прогніти" в Стівьську, бо "wybrani członkowie wydziału nie dają rękojmi pod względem lojalności wobec państwa polskiego".

Як борять ся з наїзниками галицькі селяни.

На засіданю варшавського союму посол Заморскі і тов. вислес інтерпеляцію в справі "гайдамацького нищення польських осель" у Східній Галичині. В гусятинському повіті "в осени невідомі і невисліджені справники спалили кільканаїзниць фільварків". Знову весною польські колоністи почали одержувати анонімні погрози, а вслід за сими почали горіти їх будівлі. Стало ся се в селлах: Чабарівці, Суході, Нижборг і Васильківці. Не висліджено ні одного виновника. Наслідком сего колоністи починають масово покидати свої оселі, а нові наслідком страху не прибувають. Інтерпелянти залобки приписують се — "українським агітаторам" і жадають: 1) щоби Полякам, підлапованим невідомими злочинцями, польський уряд платив повне відшкодоване, 2) щоби "на просторах Східної Галичини, zagrożonych ворожою для держави і польськості агітацією гайдамацтва", була збізшена поліція, а в околицях найбільше zagrożених був заведений віймовий стан.

З РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ

РАДЯНСЬКА УКРАЇНА І ПОЛЬЩА.

(Розмова з заступником представника У.С.Р.Р. в Польщі т. Сіаком.)

До Харкова прибув до дня святкованя 1-го мая заступник представника У.С.Р.Р. в Польщі тов. Сіак, який 5-го мая знова виїхав до Варшави. В розмові зі співробітником харківських "Вістий" т. Сіак докладно змалював стан представництва Радяньських Республік за кордоном, зокрема в Польщі і торкнув ся того, як ставлять ся західно-європейські держави до Р.С.Ф.С.Р. і У.С.Р.Р. а також і внутрішнього стану Польщі.

Тов. Сіак вказав на популярність Радяньських Республік за кордоном і не тільки громадська думка в Західній Європі (не кажучи про пролетаріят), але стан Радяньських Республік непохитний і міцний, що значно полегшує працю радяньських представників за кордоном.

Т. Сіак зазначив, що Генуїська конференція, яка в суцшний момент відбуваєть ся, викликала і викликає в Західній Європі і Америці велике зацікавлене Росією і радяньською владою і багатогазет і журналіст вийшло з портретів Чічеріна, Раковського й инших членів радяньської делегації і урядові коло захвду вважають в звязку з російсько-німецьким договором, що Радяньські Республіки мають талановитих і далекогоглядних дипломатів.

Потім т. Сіак зазначив, що Польща пішла на зустріч вимогам радяньського представництва в справі про ліквідацію петлюрівських недобитків на території польської держави. Радяньські делегати допущено до табору интернаціональних петлюрівців, при чому петлюрівцям було запропоновано скористати ся з амністії і повернути ся на Україну. Польський уряд вислає за межі Польщі всіх, що ми оголосили поза законом.

Наприкінці т. Сіак зазначив, що добросовісне виконане Польщею умов Рижської угоди дає можливість Радяньським Республікам працювати разом з нею, не зважаючи на різні класові інтереси.

Замах на польського консуля в Харкові.

Дня 11. цвітня с. р. на польського консуля в Харкові, котрий стояв з одним із своїх урядників на балковій консулярного будинку, стріляв хтось з карабіна. Куля не влучила в консуля, лиш відбилась до стіни. Консуль каже, що бачив, як стріляючий утікав улицею.

Польський уряд вінс відповідну ноту до українського правительства, на котру воно відповіло, що зарядит в сій справі дохвджене і вислід його подасть польському правительству до відома.

Радяньська Україна і Гданьск.

До Гданьська прибув делегат української зовнішньої торгівлі І. Хіргин для переговорів про гданьсько-український товарообмін. Хіргин мав довшу конференцію з президентом гданьського сенату.

ТОВАРИШІ! НЕ ЗАБУВАЙТЕ НІ НА ХВИЛИНУ ПРО ГОЛОДУЮЧИХ БРАТІВ І СЕСТЕР НА РАД. УКРАЇНІ!

КРАСІН. ЗАПОВІДАЄ СОВІТЬСЬКІЙ РОСІ СВІТЛУ БУДУЧІСТЬ.

ГАГА, Голандія, 3. червня.

Місцева часопись "Телеграф" помістила інтервю свого кореспондента з Леонідом Красіном, який недавно переїздив туди з Берліна до Лондону.

Красін між иншим заявив, що коли Соев'їтська Росія одержить відповідні кредити, вона протягом двох років зовсім перемаже голод, протягом п'ятих років буде вивозити збіжжя за границю, а протягом 25 років стане модерною Америкою.

Соев'їтське правительство є проти пропонованого міжнародного консорціума, але коли Злучені Держави не хочуть прийти на поміч з кредитом, тоді міжнародне консорціум буде одиноким способом помочі Росії.

Бахметев покидає Злучені Держави.

ВАШІНГТОН, 30. мая. — Представник неіснуючого російського правительства, Борис Бахметев, покидає остаточно Америку і виїжджає до Парижа, щоби взяти там участь в нарадах білгородців, монархістів і контрреволюціонерів.

Хоч його приятелі твердять, що він верне назад до Америки, то в урядових кругах переважає переконане, що Бахметев виїжджає на завсігди, а се в виду того, що його побут у Вашингтоні був постійно жерелом різних непорозумін, так парламентарного як і дипломатичного характеру.

Майнерам в Англії знизують платню.

ЛОНДОН, 5. червня. — Через повнове знизжене платні в многих майнерських дистриктах Англії проявляеть ся сильна агітація за активное боротьбою проти вуглевих компаній. Вуглеві компанії в Ленкшайр, Чешайр і Норд Стефордшайр повідомили майнерів, що платня буде знизжена о дальших 10%, що означає найнижшу скалю платні після угоди з минушого року.

Теперішня скаля платні є тільки о 10% висша від платні перед війною, в той час як кошти житя є о 80% вищі як буди в той час.

Пікетують Білий Дім ізза політичних в'язнів.

ВАШІНГТОН, 30. мая. — Вчора розпочало ся пікетоване Білого Дому жінками і дітьми, які прибули до Вашингтону, щоби просити президента Гардінга о помилуванє їх мужів і батьків.

На одній з таблиць видніють слідуючі слова: "Пане Президенте! Сто людей засуджених на 10 до 20 років в'язниці за свободу слова. Ви увільняли инших, дякуюче не хочете освободити тих?"

Як звісно президент Гардінг відказав ся був навіть прийняти їх на послуханю в Білім Домі.

Московський Соев'їт одобрило становище совітьської делегації в Генуї.

МОСКВА, 26. мая. — Московський Соев'їт ухвалив на своїм вчорашнім засіданю резолюцію, в якій одобрєє повний становище, яке заняла совітьська делегація на міжнародній конференції в Генуї відносно приватної власности.

ПОЛЬСЬКИЙ КАБІНЕТ ЗРЕЗИГНУВАВ.

ВАРШАВА, 7. червня.

Між членами польського кабінету виникли різниці в поглядах щодо поступованя підчас зближаючих ся виборів і в наслідок того прем'єр Поніковскі вінс нині резігнацію міністерства, яка зїстала прийнята.

Політичні процеси у Львові.

"Kurjer Lwowski" доносить: Як довідуємо ся, доповнюоче слідство в справі атентату Федіака вже укінчене і скоро буде зладжений акт обжалованя. Можливо, що розправа відбудет ся в другій половині червня, натомість розправа проти учасників святоюрського конгресу відбудеть ся шойно у вересні.

Заборона гуманітарної акції.

Дирекція львівської поліції заборонила ведене дальшої діяльности "Центральному Жидівському Ратушному Комітетові", який він такі самі агенди як закритий сею самою поліцією "Український Горажанський Комітет".

Голод в Китаю.

ШАНГАЙ, 30-го мая. — На 27,000,000 населєня провинції Гуані шість мільонів голодує і сотки тисяч агіє напевно перед кінцем сего літа, як се обчислюють працюючі в тих сторонах християнські місіонарі. Буквально тисячі людей валяеть ся пр полях і дорогах, обезсилені і чекають приходу голодової смерті.

Перша робітнича організація в Персії.

ТЕГЕРАН, 3. червня. — Робітничий рух в Персії нахо-

ПОЗІРІ РОБІТНИКИ ПІВНІЧНОГО ВІННІПЕГІ!

Робітничя Партія Канади устроює в ПОНЕДІЛОК, 12-го ЧЕРВНЯ, о 8 годині вечером в Українськмі Робітничім Домі

ВЕЛИКИЙ МАСОВИЙ МІТІНГ

на яким будуть промовляти кав длати партії: тт. А. ГЕНДЕРСОН, В. ГЕМОМД і М. ПОПОВИЧ. Предсідатель т. Я. ПЕНЕР. Хто лише цікавить ся робітничим рухом і робітничою долею, повинен прибути на сей мітінг!

дінть ся в перших початках організації. Під теперішню пору є вже організованих повехр 25,000 індустріальних робітників.

"Всі робітничі юні в Персії стоять в задузі з Інтернаціоналом Червоних Профсоюзів. Сі юні були організовані російськими робітничими провідниками після побіди Росії над Англією в Персії.

Максима Горького не впушено до Франції.

З Парижа доносять під датою 3. червня, що французьке правительство не дало дозволу на приїзд Максима Горького до Франції. Такий поступок французького правительства викликає велике обурєне не лише серед соціалістів і комуністів, але і серед письменників.

Горький хотів приїхати до Франції для поратованя здоровля. Заходи для одержаня дозволу від правительства на його приїзд робили такі визначні письменники, як Анатоль Франс, Ромен Роланд, Генрі Барбюс і инші, однак все те було надаремним.

ПІКНІК! - ТЬМО ВСІ - ПІКНІК!

ВІДДІЛ УКР. РОБІТНИЧОГО ДОМУ В ВІННІПЕГІ

устроює

В НЕДІЛЮ, 11. ЧЕРВНЯ, В ЛІСТЕР ПАРКУ

ВЕЛИЧАВИЙ ПІКНІК

Кожний, хто вже був на других забавах, знає, що нігде не можна так гарно і приємно забавитись, як на пікніку У.Р.Д. в Лістер Парку. В програму пікніку входять многі несподівані гри, в яких зможуть брати участь всі учасники пікніку. Будуть також смачні перекуси і зимні нап'итки, як рівнож будуть роздані річні нагороди.

Кожний робітник і робітниця, що хочуть відпочати після праці і приємно забавитись на свіжім воздуху, повинні приїхати на сей пікнік.

ВСІМ ТАНЦЮЮЧИМ ПОДАЄТЬ СЯ ДО ВІДОМА, ЩО НА ПІКНІКУ БУДЕ ПІДЛОГО ДО ТАНЦІВ ВЕЛИЧИННИ 32 ЧЕРЕЗ 32 ФТИ, НА ЯКІЙ МОЖНА БУДЕ ГАРНО І ВИПДНО ПОТАНЦЮВАТИ.

ТОЖ ТЬМО ВСІ НА СЕЙ ВЕЛИЧАВИЙ ПІКНІК!

Як їхати? — Беріть стрітку на улиці Мейні і їдьте до північної стації стріткар (North Car Barns), а там будуть пікнікові розпорядчики, які покажуть Вам стрітку, що завезе Вас аж до Лістер Парку. Перші стріткари відідууть о годині 10.30 перед полуднем; відтак відїжджають що пів години.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
 cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
 Winnipeg, Man.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 часопис для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
 В СЕРЕДУ І СУБОТУ.
 Видає Товариство "Українських Робітничих Вістей".
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:—
UKRAINIAN LABOR NEWS
 cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непоміщені в газеті рукописи не звертають на себе уваги, а дописувачеві невідомо, чи була його праця використана. Щоб уникнути цього, дописувач повинен зазначити своє ім'я та адресу на листочку, який вкладається в листок з рукописом.

ФАЛШИВІ ІНФОРМАЦІЇ.

Львівська "Земля і Воля" з 14. мая с. р. містить кореспонденцію з Вінниги під датою 14. IV., зазначену "від власного кореспондента", в якій читаємо між іншим наступне:

"З радянської України надходять розпучливі листи від тамтешніх письменників до тутешніх українських часописів з проханням о поміч (середствами поживи і одягу). Поміч організує як тутешні комуністичні, так і національні поступові організації, ті останні через Американський Червоний Хрест".

В виду невпевненого представлення справи в наведених цитатах, подаємо на отсім місці до відома як редакції "Землі і Воля", так і всім інтересованим в Європі, які не знають відносин там, що справа представляється в дійсності так:

З Радянської України дійсно надходять розпучливі листи від тамтешніх письменників до тутешніх українських газет з проханням о поміч, про що кореспондент "Землі і Воля", який працює при одній з тутешніх чорносотенних газет, мав видко нагоду перекопати. Лише дотепер, ні одна з тутешніх українських націоналістичних чи чорносотенних газет, включаючи й ту, при якій працює зазначений кореспондент, тої поміч українському письменникові не писала. Навпаки. Коли редакції котрись з тих газет попаде лист або твір якогось письменника з Радянської України, який напише до тої редакції тому, бо немає під руками ніякої нішої адреси і вважає, що має до діла з людьми, то про такий лист або твір письменника і слух загниє. Про него нічого не довідається. Таке сталося якраз з листом проголошенням до опублікування в газеті і твором одного українського письменника з Києва, які опинилися в руках редактора газети, при котрій працює кореспондент "Землі і Воля".

Що-ж до загаданої помічі голодуючим на Радянській Україні, то дотепер сю поміч складали лише ті робітники і білі фермери, що гуртують ся коло Товариства Української Робітничий Дім і вважають своїм органом "Українських Робітничих Вістей". Сі робітники і фермери згодили вже і вислали на поміч голодуючим на Україні поперх 8.000 доларів.

Крім них ніякі "національні поступові організації", про яких згадує кореспондент "Землі і Воля", що вони організують поміч голодуючим, не кинули ані палець, щоби поміч голодуючим на Україні. Се доносене кореспондента "Землі і Воля" є цілковито брехливицею.

За те в той сам час тутешні націоналістичні газети, або вірніше сказати чорносотенні, уживають найпідлітших і найбрудніших способів, щоби пошкодити справі помічі голодуючим на Україні. Се неімовірний але правдивий факт.

З особна газета, при якій працює кореспондент "Землі і Воля", виступила була навіть проти Генерального Делегата Українського Червоного Хреста в Берліні д-ра Холодного, помістивши проти него кореспонденцію якогось чорносотенця з Берліна.

Ось так організують поміч голодуючим на Україні тутешні "національні поступові організації", про що доносить до львівської "Землі і Воля" її віннігський кореспондент!

ПОМОЖІМ ГОЛОДУЮЧИМ ПИСЬМЕННИКАМ!

Спринчений посухою голод в полудневі України відбивається також на населенні не навісних посухою губерній. Особливо недостачу поживи відчуває населення великих міст, як Київ, Харків і інші. А вже найгірше доводиться жити багатьом українським письменникам, професорам і учителям різних шкіл та взагалі культурним робітникам на Радянській Україні. Сі люди фактично голодують і поводи вмирають. Се великі болісні але правдиві факти.

Редакція "Українських Робітничих Вістей" отримує листи від голодуючих українських письменників з Радянської України, в яких вони просять товаришів з редакції о надіслати їм поживу через А.Р.А. Редакція "У.Р.В." не думала зразу писати про се публічно в газеті, а хотіла обмежити ся лиш помічю товаришів з редакції і друкарні "У.Р.В." без ширшого розголосу. В виду однак того, що редакція ньюйоркських "Укр. Шод. Вістей" виявила вже імена письменників, які звернули ся до неї за помічю, як також в виду того, що потребуючих негайної помічі є на Україні більше, — редакція "У.Р.В." звертає ся отсім з проханням до всіх товаришів в Канаді, щоби вони по своїй змозі допомогли голодуючим письменникам на Радянській Україні.

Від себе редакція ставить таку пропозицію: Хай кождий товариш, котрий може жертвувати \$10.00, зашле сю суму до редакції "У.Р.В.", а за сі гроші редакція вишле через А.Р.А. поживу для одного голодуючого письменника. Коли один товариш не може жертвувати на сю ціль \$10.00, то хай сю суму зложать 2, 3 чи й більше товаришів. Разом на пересилку і на винамі на американську валюту треба заслати \$10.35. Кждий жертводавець буде повідомлений, на чию адресу зістала вислана пожива за його гроші.

Товариш з редакції і друкарні "У.Р.В." зробили вже в сім напрямі початок. Коли два тижні тому назад наспів до редакції лист з проханням від письменника Гр. Косинки з Києва, вони зложили сейчас між собою \$10.00 і вислали за них через офіс А.Р.А. в Нью Йорку поживу для голодуючого письменника. Другому визначеному українському письменникові, також в Києві, вислали на днів поживу через А.Р.А. товаришів з У.Р.Д.

Однак, як було сказано повніше, потребуючих негайної помічі українських письменників є більше, і коли ся справа вишла вже з редакційних листів на сторінки газет, ми закликаємо всіх товаришів помагати голодуючим письменникам на Радянській Україні в такий спосіб, який ми запропонували повніше.

Хто-ж слідуючий зложить \$10.00, щоби за них писати хліба одному голодуючому письменникові на Україні?

РОЗКЛАД ПЕТЛЮРІВЩИНИ.

"СМЕНА ВЕХ" ПЕТЛЮРІВСЬКИХ МІНІСТРІВ.

Постілі газети з Радянської України, а також і петлюрівська "Українська Справа" з Варшави, доносять про дальший розклад петлюрівщини на еміграції. "Українська Справа" впадає просто в розпучливий тон, бо розклад петлюрівщини в своїм дальшійм тязу дійшов до найбільшійшого місця, чим жила і воювала петлюрівщина, до кооперації. Але поки ми звернемо ся до справи розкладу кооперації, ми скажемо дещо і про політичний бік петлюрівщини.

Київська "Пролетарська Правда" з 9. мая містить п. н. "Отверзіння української еміграції" статю, в якій між іншим говориться:

"Після отриманих в Києві відомостей, бувший петлюрівський міністер заграничних справ, провідник есерів А. В. Ніковський, який був свого часу председателем національного союзу, заступником председателя Центральної Ради і редактором українських газет "Рада", "Нова Рада" і "Промінь", сформував тепер у Варшаві серед українських емігрантів групу, яка признає радянську власть і стоїть більше чи менше на тій самій позиції, що й російські "смено-веховці". Група А. В. Ніковського готується до видання програмовий збірник і буде видавати свій журнал. А. В. Ніковському вдало ся зробити в українських емігрантських кругах великий розголос. Петлюрівський "сфера" цілковито страгала голову і почала проти Ніковського сканену кампанію. Провідниками її є Саліковський і соц.-дем. Садоский.

Сам Ніковський і його група вважають необхідним якнайшорше вернуться на Україну і вже почали переговори з українським радянським посольством (у Варшаві) з приводу сего питання".

Дальше в статі є наведена діяльність Ніковського до приходу польських білосардійців до Києва і підчас їхнього там побуту і сказано там що "тепер Ніковський вважає той (свій) поступок великою помилкою".

В тій самій статі "Пролетарська Правда" пише дальше: "Серед українських есерів, живучих в Празі, сформувався течія, аналогічна групі Ніковського. На чолі сеї течії стоїть один з есерівських провідників, Кондратенко.

Українські праїтичні діячі, які групують ся довкола бувшого председателя Центральної Ради Грушевського, стають цілком на радянський лаятформі. Деякотрі з них працюють вже в радянських торговельних кооперативних і політичних місцях. Сам Грушевський збирається вернутися на Україну.

Час, еміграційне жите, скандала, авантури, взаїмні зради одними другий, крадіжкі і розтрата мільйонного народного майна, чим так богата петлюрівщина на еміграції, зробили те, чого не міг зробити робітничо-селянський притяк, що вигнав з України забавляючи влади і панована контрреволюційну інтелігенцію. Розклад петлюрівщини на еміграції довершила амнеція Всеукраїнського Центр. Викон. Комітету з 12. вівня 1922 р. "всім перебуваючим за кордоном особам українського громадянства" і "всім членам самозванчих урядів".

Амнеція наробила великого, переполюху серед петлюрівських недовбитків. В "Українській Справі" появили ся вже розпучливі перестороги безмісних "осіб, що близько стоять до уряду У.Н.Р.", та листи від "видатних популярних українських громадян", щоби не їхати на Україну, бо, мовляв, амнеція, се большевицька лапка на українських діячів. Уже ся сама розпучлива писанина петлюрівської рептилки, яка проголошує себе денікцем, виходить у Варшаві раз на тиждень, свідчить про страх петлюрівщини за своїх прісних. В Польщі влади не дозволили навіть надрукувати і оголосити амнецію в таборах інтернованих петлюрівських жовнірів. Тих же жовнірів, що оголошують ся їхати на Україну, петлюрівські старшини бють і збиткують ся над ними. Та не тільки бють жовнірів, але і офіційно та жінки, що зголосили ся їхати на Україну. Так було побито полковників Трохименка, Липовецкого, Русанова і многих інших старшин. Польські влади разом з петлюрівськими "урядовцями" старують ся не допускати до таборів представників українсько-російської місії, старують ся залякуванями та переслідуванями вплинути на петлюрівських жовнірів і старшин, щоби не допустити їх до вїзду на Україну.

Але нічо не помагає. Жовніри ноцями, тайно втікають і приходять до радянської місії і просять відослати їх на Україну. Петлюрівські старшини ся сховати від тої зарази розкладу цілі полки, як се вони зробили з полком "чорношляхчиків", про що читач найде деталі на іншій місції нашої газети. Та від сего не сховаться і не втічуть. Чим більше зборяються, тим більше хочеть ся. І жовніри дізнають ся про амнецію і самі нахочуть собі дорогу. За жовнірами йдуть старшини, а наріжті дійшло вже і до самих міністрів.

Всіх бувших петлюрівських "міністрів" почалась "смена вех". Сей зворот бувших петлюрівських міністрів до самого дня зворушив багню петлюрівщини, в котрій ріжні, поки що праворіжні, петлюрівські урядовці головно із "славновісних" соціал-демократів, заворушили ся гаді у Варшаві, Берліні, Парижі. Заворухились, бо чуять свою чорну годину. Бо від них відвертають ся не тільки самі бувші їхні "світочи", якими вони так величались перед "культурним світом", але відвертаються, забирають зі собою ті останки народного майна, в яких вони по милості обставин, а почасти і по милості самого "уряду" Петлюри, володіли за кордоном.

Такий є льогічний початок льогічного і неминучого кінця петлюрівщини.

Волинець.

ЧУЖОМОВНА КОМУНІСТИЧНА ПРЕСА В РАДЯНСЬКИХ РЕПУБЛІКАХ.

ПОЛЬСЬКА КОМУНІСТИЧНА ПРЕСА НА УКРАЇНІ.

Побіда радянської влади на Україні при кінци 1918 і на початку 1919 року забезпечила розвиток пролетарської польської преси. В Києві і Харкові майже одночасно появляються польські комуністичні видавництва — в Харкові "Sztandar Komunistyczny" ("Прапор Комунізму") під редакцією тов. Кона і "Glos Komunisty" в Києві. В зязи з переїздом до Києва ЦКККП (б. У., редагована "Glos Komunisty" припомучено було тов. Феліксу Коу. Перед комуністичною польською пресою стояли тоді два основних завдання: 1) притягнути до радянського будівництва широкі маси польських робітників, стало замишлюючи на Україні і евакуюваних з Польщі і 2) змобілізувати суспільну думку для оборони Радянських Республік від сконцентрованого наступу Денікіна, Петлюри і Пилсудського.

Всім лаяматні події 1919 року. Спроби розпочати мирне будівництво були розбиті. Ясно, що польська комуністична преса повинна була всю свою увагу звернути в сторону польського фронту, пояснювати класову суть і дійсні цілі наступу біло-Польдів, ведучи велику боротьбу з ідеєю "національної єдності", видвигаючи в противенство ідею класової свідомости і братерства працюючих без ріжніц національностей.

"Glos Komunisty" звертає ся не тільки до робітників і селян України, але і до жовнірів польської армії. Достачаємий аероплянами на фронт, він проникає в заїпле ворога, розкриваючи польським жовнірам очі на дійсний стан подій. Ся робота не лишалась безрезультатною. Польському командованню приходилося злущувати вибухи бунту в рядах своєї армії і відтягати цілі частини в заїпле, як се було з частями Галери в 1919 році.

Евакуація Києва на час застановляє діяльність "Glos Komunisty". З поразкою Денікіна в січні 1920 року, відновляється діяльність "Glos Komunisty". Знова надій і стремління перейти до мирної праці, знова божевільний польський наступ на Київ. Вся Україна палає обуренем, проголошує святачну присягу боротьби на IV. Зїзді Рад. "Glos Komunisty" повинний сеї боротьби. З занятєм Києва він не заперестав свого істновання. Він уставляється ся на колеса. Його редакція, поповнена тими силами, як тов. Лещинські, находить приміщення в потягу друкарні Реввоенради XII. армії, осідає ся потім тимчасово в Харкові, а відтак, в зязи з переходом червоних військ під Варшаву — переїздить знова до Києва, працюючи вже як орган Польського Бюро ЦКККП на Правобережній Україні. Червоні війська передвигаючись вперед, отворили польським трудовим масам можливість організації свого життя після принципів, проголошених жовтневою революцією в Росії. "Glos Komunisty" спішить на поміч організуючим ся ревкомом.

Від часу закінчення Рижського миру, після поразки Врангеля і очищення України від останків петлюрівщини "Glos Komunisty" разом з радянською пресою переходить на фронт праці. Треба тут зазначити ще одну кампанію, переведену в 1920 році — зязану з поверненем воєнопобитих Польдів до дому.

Під теперішній час "Glos Komunisty" перетворений на тиждень, стоїть на своїм посту, — на сторожі інтересів польських пролетарів і селян на Україні. Його вязь з робітничими і селянськими масами кріпнє. Загальні недовірки намого жита, правда, відчувують ся і тут. Ненадогденість загально-радянського апарату розповсюдження преси, фінансові труднощі, все се перепони, котрі треба перемогти.

ЄВРЕЙСЬКА КОМУНІСТИЧНА ПРЕСА В РАДРЕПУБЛІКАХ.

Комунистична преса на єврейській мові появила ся на світ "з великим зіпненем": тільки після жовтневої революції. Занадто довго виходились єврейські робітничі маси, їх свідомою частиною під впливом угодовських дрібно-буржуазних соціалістичних партій.

Масовий вступ в комунистичну партію єврейських робітників відбуваєть ся в 1919 році і тільки тоді починається ся період скорого росту і розвитку комунистичної преси на єврейській мові.

Перші кроки до заложення єврейського періодичного органу були зроблені ще 1917 року невеликою групою єврейських большевиків і призначаючи до них організаторів єврейського комісаріату в Петрограді. Вони почали видавати приблизно два рази на місяць газету "Варгайт".

В "Варгайт" піонери комунистичного руху серед єврейських робітничих мас вели агітацію за піддержку радянської влади, активну участь в соціалістичній революції, викривали контрреволюційну суть єврейських соціалістичних партій, закликали до установаєня пролетарської диктатури у всіх областях єврейського жита.

Трудно було немогим, до того же й в більшости не дозволили в роботі серед єврейського пролетаріату, зовсім відрізанім від старої єврейської "черты оселости", від широких робітничих мас диктувати програму діяльності, руководити боротьбою зі старими кріпкими своїми традиціями і минушими революційними заслугами єврейськими лояльними соціалістичними партіями. Се відбило ся і на першій комунистичній організації "Варгайт". Боеві, масові органи преси появляють ся тільки тоді, коли радянська власть встановилась на Україні і в Білорусі.

На Україні закладаєть ся "Комунистичний Фербан", який об'єднує більшу часть єврейських організованих робітників. В Білорусі засновуєть ся — правда, менша численно, єврейська комунистична партія (пізніше "Фербан"). Повстаючи в той час органи "комунистичної преси" відбивають великий революційний підйом єврейських робітників.

Червона Армія стоїть в центрі уваги преси. При газеті "Комфон" починає видаватись спеціальний додаток "Червона Армія".

Горожанська війна, війна з Польщею переривали по кількі разів вихід газет "Комунистичне Фон" і "Штерн" (Мінськ). В Москві, починаючи з 1919 р. видавав ся місячний орган "Ді Комунистичне Вєст", а газета "Штерн" почала видавати ся у Вітебську.

Найбільший зріст єврейської комунистичної преси відноситься до 1921 року. До тогочасу видаєть ся в цілій Фєдерациї 6 щоденних газет (Москва, Мінськ, Вітебськ, Гомель, Київ, Одеса) і в декотрих губерніяльних містах органи, які видають ся по 2—3 рази на тиждень (Катеринослав, Гомель).

Провісійональні газети не визначались високою якістю, а центральна "москвська" ("Емес") виходила з великими перервами. Лице при кінци 1921 року вдаєть ся в Москві поставити на належну висоту керівний орган, вагу котрого не можуть заперечити і противники комунистів Нєп (нова економічна політика), який заставив орієнтуватись на власні сили і викликав зменшене чисельности газет. Урівень їх якости від того тільки виграв.

Газеті "Комфон", яка є одним органом комунистичної партії на Україні, поставленою завданням стати дійсно масовою робітничою газетою. На сей шлях вона тільки що стала.

("Пролетарська Правда.")

ВИЗОВА ЧЕРВОНОГО ПРОФІНТЕРНА.

До всіх організацій, приналежних до Інтернаціоналу Червоних Професійних Союзів.

Дорогі Товариші!

Центральна Рада Інтернаціоналу Червоних Професійних Союзів рішила скликати Другий Конгрес при кінци жовтня сього року. Виконавче Бюро установило, щоби конгрес відбув ся в Москві 25. жовтня.

Згідно з рішенням Першого Конгресу Революційних Професійних Союзів (гляді конституція, 4. розділ) представництво є розділене, як слідує:

Кждий країєвий організації заводових або індустриальних юній, яка числить менше ніж 10.000 членів, прислугає до радничий голос на конгресі; організації, які числять від 10.000 до 25.000 членів прислугає право вислати одного делегата з рішачим голосом; від 25.000 до 100.000 — двох делегатів з рішачим голосом; від 100.000 до 250.000 — чотирох делегатів з рішачим голосом; від 250.000 до 500.000 — шість делегатів і за кождих 500.000 членів додатково одного делегата з рішачим голосом.

Міжнародним революційним класовим організаціям по заводах або індустриях прислугає кождий право до двох рішачих голосів. Меншости, організовані країями, мають таке саме представництво, але всі організації даного краю, приналежні до Інтернаціоналу Червоних Професійних Союзів творять одну делегацію, в якій голоси є поділені пропорційально до кількости членства поодиноких організацій. Зорганізовані меншости і фракції мають представництво на конгресі тільки в сім случаю, коли країєва юнія з сього краю не є злучена з Інтернаціоналом Червоних Професійних Союзів.

Треба глядіти на се, що число голосів зависить взагалі від числа організованих робітників. Природно, що число делегатів, коли заходять коженість, може бути більше або менше від числа, визначеного конституцією, але се не змінє числа голосів.

Виконавче Бюро уложило слідующий тимчасовий денний порядок.

1. Звіт Виконавчого Бюро.

2. Задачі Революційних Професійних Союзів.

3. Комунистичний Інтернаціонал і Інтернаціонал Червоних Професійних Союзів.

4. Справа організації.

5. Становище Професійних Союзів в калюнійних країях.

Виконавче Бюро визнає всі організації, злучені з Інтернаціоналом Червоних Професійних Союзів почати вже тепер вносити зміни і додатки відносно денного порядку і розпочати окремо серію надсилати свої конкретні пропозиції.

Розумієть ся, що остаточний денний порядок нарад буде установлений самим конгресом.

З братерським привітом,

Виконавче Бюро:
 А. Лозовський,
 головний секр.

ЦІННА КНИЖКА.

Кждий український робітник в Канаді повинен мати в своїй бібліотеці і користати з цінного наукового твору Юлія Липперта п. н.

ІСТОРІЯ КУЛЬТУРИ.

Книжка обнимає 400 сторін друку більшого формату, зі 112 ілюстраціями, напечатана на книжковій папері. На українську мову переклад П. Дятля.

Ціна сеї книжки \$2.50.

Замовляння посилайте на слідууючу адресу:

J. Boychuk
 80 Markham St.,
 Toronto, Ont.,
 або на адресу:
 Ukrainian Labor News
 Cor. Pritchard & McGregor
 WINNIPEG, MAN.

КОЖДИЙ РОБІТНИК І ФАРМЕР, КОЖДА РОБІТНИЦЯ І ФАРМЕРКА ПОВИННІ ЧИТАТИ

ГОЛОС ПРАЦІ

місячний журнал для працюючого люду,

який містить статі про робітничий і фермерський рух, популярні статі з ріжних галузей науки, оповідання, вірші, огляд важливіших світових подій так з робітничого руху, як і вських інших, які мають своє значє в відношенню до робітничого руху, словом — матеріал цікавий і вартісний для працюючих мас.

Перше число, багате змістом, можна одержати за надісланням 25 ц.

Передплата на "Голос Праці" вноситься: на рік \$2.50; на піврік \$1.25. Ціна поодинокого числа 25 ц.

Передплату вальжить посилати на адресу:

THE VOICE OF LABOR

UKRAINIAN LABOR TEMPLE,
 Cor. Pritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man., Canada.

ПОЛЬЩА НЕ ХОЧЕ ПУСТИТИ НА УКРАЇНУ ІНТЕРНОВАНИХ ПЕТЛЮРІВЦІВ.

(Лист з Варшави до харківських "Вістей")

Оголошені амністії варті після довгих балачок по підкомісії та мішаній комісії було вироблено і 9. марта 1922 року затверджено спеціальну інструкцію для уповноважених обох делегацій — по переведенню репатріації по таборах інтернованих б. жовітрів армії У.Н.Р.

Треба зазначити, що польська делегація відмовилась, щоб було оголошено по таборах інтернованих повний текст амністії В.У.Ц.В.К. з 30. XI. 1921 та В.У.Ц.В.К. з 3. XI. 1921 р. Довелося виробити спеціальну форму оголошення, в якому говорилось про амністії вищих органів обох республік.

В інструкції для уповноважених є спеціальний пункт, що об'язує польську делегацію широко оповістити в пресі та на місцях перебування б. жовітрів білих армії (по таборах, на роботах тощо), що не було виконано в жадній газеті Річпосполитої. Оголошення ухваленого мішаною комісією про репатріацію білих не було видруковано. Так само сей пакт не було виконано і що до місць перебування інтернованих.

Українсько-російській делегації застерезено можливість оповістити початок репатріації особисто по таборах, але її се оповіщено по таборах інтернованих б. армії У.Н.Р. членом українсько-російської делегації т. М. Христовим, а по місцях інтернованих б. руських арміях головою українсько-російської делегації т. Аболтиним.

Обставлялось польською владою так, що виходила не обива міжнародного акту, а бажане анекдотично його. На день приїзду до табору для оповіщення амністії були мобілізовані всі сили запеклих білогвардійців, контрреволюційних та польської адміністрації, щоб зривати улажену угоду. Для той мети, наприклад, на день приїзду до табору Стшалково було видано три прокламації, друковані в таборній друкарні спеціально присячені приїзду представників українсько-російської делегації. У видрукованих прокламаціях, що стилем та виразами нагадували листа запорожців до турецького султана, ображалась дискусійним способом, як прийняв Польщі і Республіки У.С.Р.Р. та Р.С.Ф.С.Р., так і самий акт угоди про репатріацію. Одна прокламація (наказ 5) підписана Петлюрою піпівським міністром бувши. У.Н.Р. Вовком. Ст. прокламації було рознісено по таборах та роздано цілими пачками на

руки інтернованих. Настільки розперзались польська адміністрація, що навіть не простувала, коли в її присутності передавались прокламації в запечатаній конверті представникам українсько-російської делегації. По правих усе заяви інтернованих по таборах в писаній формі можуть передавати представники неприязненої держави тільки разом з кошем, що дасть ся польській таборній адміністрації. На сей раз копії заяв до себе польська таборна адміністрація не вимагала. Чи вона апаляла про те, що містить в собі конверт.

Можна зробити висновки, оскільки тероризувало інтернованих командуванє б. армії У.Н.Р. та польська таборна міліція, яка до речі треба сказати, почасти складається з петлюрівських старшин (нач. польської міліції табору Стшалково старш. Рибаків); так інтерновані і старшини, які належать до командного складу, боялись сказати допити, не те, що заявили про бажанє їхати до дому. Самий реакційний чорносотенний елемент між інтернованими, вигуками та піснями ображал представників обох радянських республік. При цьому польське таборне начальство не знайшло потрібним захистити їх від цього.

Що інтернованих було заявлено, видно з того, що підчас оголошення обива про репатріацію не знайшлося жадного сміхачка, який би на очах польської влади та петлюрівського командуваня агітував ся на виїзд до України, тоді, як після оголошення в той же день слідуючі дії агітувальні інтерновані, причому з початку запитували уповноважених українсько-російської делегації чи ті дають гарантію, що вони (інтерновані) не будуть покарані петлюрівською контррозвідкою та польським таборним начальством за оголошенє їхати до дому. Факт таког запитання нашого уповноваженого з боку інтернованих в таборі Стшалково запропоковано і скріплено підписом обох сторін. І вєтаки не дивлячись на терор та кари за оголошенє їхати (так само за протоколом), не дивлячись до помешканє, де приймали наші уповноважені було оточено петлюрівською контррозвідкою, що ловила тих, хто відважив ся їхати та біла, інтерновані вночі приходили до наших уповноважених, втікаючи з бараків, а контррозвідка на сей день одержала подвійний

найох харчів за свою працю. Тільки збиті контррозвідков інтерновані могли дістатися до уповноважених українсько-російської делегації. Так, 21. марта с. р. на другий день після обива репатріації підчас перебування наших уповноважених в таборі Стшалково, були обива до крові: Жуковський з сестрою, Колесніченко, Кошівський з жінкою, Сімченко, Кошівський з жінкою та інші. Хто не хотів бути побитим, тому доводилось обходити сторожу, продирались через кілька рядів вольного друту, щоб дістатися до уповноваженого українсько-російської делегації. Але не всякому щаєтіло ся і тут на дротгах ловила петлюрівська контррозвідка, біла, передавала польській міліції, а та садвила в паку (в карцер). Так було піймано на дротгах і посаджено в паку Суботенка за намір якийсь дійти до уповноваженого українсько-російської делегації. Адміністрація таборна, не зважаючи на наші протести не вжила ніяких заходів, щоб припинити незаконне насильство.

Однак не дивлячись на таке насильство, зголосилось до виїзду на Україну кількост душ.

На підставі пакту ухваленої інструкції по переведенню репатріації кожний інтернований обиваюко має персонально зголоситись до уповноважених мішаної комісії і там заявити про своє бажанє або небажанє їхати до дому чим забезпечувалась повна воля інтернованого аборити, як він хоче. І свого пакту угоди польська делегація не додержала. Підчас персонального допиту частину інтернованих, що не запитаних, вивозить з табору. Так наприклад 21 марта с. р. з табору Стшалково було вивезено пакт т. з. "Чорношличників" до м. Варшави. Жадного чоловіка з цього пакту не дано опросити, тоді як в таборі були спеціально записані уповноважені мішаної комісії, що мали опросити "Чорношличників". До персонального допиту в таборах Каліш і Щипорно зовсім не пускають уповноважених українсько-російської делегації з тієї мовляв, простої причини, що польська частина мішаної комісії не має кого послати уповноваженим з свого боку. Характерно те, що тоді, як наші уповноважені відмовились їхати до табору, на побіжку туди одержувуть довілі люди, що зовсім не мають ніяких справ до інтернованих. Так, наприклад б. емісару політичного комітету по вербовці людин до білих армії в Польщі грім. Фомичову було дозволено виїзд до табору Тухоль, де розташовано б. воєнк білих російських армії. Після довгих розмов, затяжок з боку

ДЕНЬ ПЕРШОГО МАЯ В ХАРКОВІ.

Сей день, здавало ся, святкує не тільки пролетаріат, але і сама природа, день оказав ся як рідко коли ядний для свята: теплий, але не гарячий, сонце ласкаво посилало своє промінє, а в самому повітрі відчувало ся щось святочне...

Маніфестація.

Від самого ранку вулиці Харкова представляли величезну сорокувату і гарну картину, забувши важку дійсність буденщини. Харківський робітничий радісію і бадьоро вишлювали на вулицю, святкувати своє пролетарське свято. На вулицях від самого ранку незвичайне оживленє: робітники фабрик і заводів, червоноармійці, радянські службовці і, наприкінці, самі громадяни, — всі вишли на вулицю, одягнені по весняному, прикрашені червоними стрічками то що і з червоними прапорами революційними піснями посувались по місті.

Особливо весело і бадьоро святкували сей першомайський день діти: гарно одягнені, з квітами, червоними прапорами і стрічками, вони широкими раділи, на їхніх обличчях видно було задоволенє, їхали на прикрашених автомобілях, маніфестували в станих процесіях і дзвінками дитячими голосами співали пісні революційні, пісні праці і воли...

З маніфестуочих ключів трудящих виділяють ся також Частини Червоної Армії, що сього великого дня збірають природно серйозність; вони-ж мають сьогодня велике завданє — присягати на вірність Революції і Робітничо-Селянській Владі. Червоноармійці розуміють вагу і значенє присяги і серйозно знують ся до неї, щоб бути достойними званю воєнка робітничо-селянської Червоної Армії.

На братніх моглах.

Всі маніфестації, довгими і станими рядами посувались по вулицях, у напрямку поза місто, до еродрому, до братніх могил, що полягли за революцію, де повинна відбутися церемонія присяги Харківців.

Невідомо чи становище зміняється на ніше. Принаймні на усе відношенє українсько-російської делегації про поліпшенє умов репатріації, польська делегація відповіди не дає та посланку уповноважених до таборів Каліша та Щипорно, на чому настанове українсько-російська делегація, підтягає з мотивів мовби то технічного характеру, а тим часом інтерновані далі перебувають в тяжких умовах таборного життя.

Мистовий.

Особливе враженє викликає парада в представників закордонних місій, що складаються разом з членами В.У.Ц.В.К., Раднаркому і Губвиконкому з трибуни за рухами військ.

Підчас парадів над еродромом і військами літами аеропланів, що символізували перемогу чоловіка над повітрям.

Після парадів відбулись мітинги на еродромі, в вечер, у всіх театрах, клубах, червоноармійських частинах і т. н. відбулись концерти, вистави, мітинги, то що. Так святкував Харківський пролетаріат день 1-го Мая.

ДО ВСІХ ВІДДІЛІВ І ЧЛЕНІВ УКР. СЕКЦІЇ Р.П.К.

В справі програми і конституції Р.П.К.

Товариші! — Минулого тижня я розіслав всім Відділам Української Секції Робітничої Партії Канади брошуру, в якій є надркувані програма, конституція і резолюції Робітничої Партії Канади. Брошура продається за членом по 10 цт. один примірник, з чого Відділ платить до Бюра Секції 5 цт. а другий 5 цт. остать ся в касі Відділу.

Ся брошура повинна находитись в руках кожного члена партії і кожний член повинен добре знати програму, конституцію і резолюції партії. Декретним Відділам я не міг вислати потрібної їм кількості сиб брошуру тому, що не були они ще всі готові. Тепер вже накладе сеї брошури вже готовий і можу вислати її кожному Відділові в такій кількості, якої лише котрий Відділ зажадає. Секретарі Відділів повинні повідомити, яку кількість сеї брошури треба вислати їхнім Відділам.

В справі вимаганих поясненє.

З одержаних мною листів і звітів від різних Відділів нашої Секції видно, що не всі секретарі Відділів завдають собі труду прочитати мішені в "Укр. Роб. Вістях" поясненя і інструкції для Відділів і членства У.С.Р.П.К. Помімо виразного поясненя, яке було поміщенє мною в "Укр. Роб. Вістях", що Відділ У.С.Р.П.К. мають брати членські картки і стемплі від Бюра Секції і з всякими звітами, запитами і коначними справами відноситись до Бюра Секції, деякі Відділи вислали вступні владки до Ц.Е.К. партії, деякі передали організатори Ц.Е.К., а ще інші зі вступними і місячними вкладками пішли до дієвостріжових партійних (а не секційних) організаторів. Деякі з тих відділів, заплативши гроші Ц.Е.К., або організатори, звертають ся до Бюра, щоб їм за сі гроші вислати стемплі.

І до того запитують декотрі товариші секретарі, щоб їм пояснити такі справи, про які пояснювало ся найвиразніше в "Укр. Роб. Вістях". Щоб се му положити край, я сей раз звертаю увагу, що всі поясненя і інструкції одержані від секретаря Бюра У.С.Р.П.К. листовно, або поміщені в "У.Р.В." мають бути читані на зборах Відділів для всіх членів. В сей спосіб найкраще уникнемо тих малих непорозумінь, які гальмують організаційну і адміністраційну роботу в нашій Секції.

Ще раз визнаю товаришів секретарів Відділів У.С.Р.П.К. прислати звіти регулярно кожного місяця, а також виробувати свої рахунки на час. З товаришким привітом, За Бюро У.С.Р.П.К.

М. Попович секретар.

Японія плянує видати 280 мільйонів доларів на флоту.

ТОКІО, 26. мая. — Японська морська рада виробила пляни будови нових кораблів і морських станцій, що будуть коштувати 280 мільйонів доларів. Ся сума булаб видана протягом п'ятиох років на будову 6 кружжяків першої класи, 9 кружжяків другої класи, 29 контрторпедовців, 30 субмарин, 2 суден до воєного літаків і 14 обслуговуючих пароплавів.

ЕКОНОМІЧНО-ПОЛІТИЧНІ ПРОБЛЕМИ ПРОЛЕТАРСЬКОЇ ДИКТАТУРИ.

Переклад П. Христов.

(Продовженє.)

Важною проблемою народного господарства підчас диктатури являється матеріальне господарство. Під матеріальним ми розуміємо тут не лише всі сирівиці і допомогіві матеріали, але також і готові засоби продукції; отже всі добра, за винятком готових призначених до непродуктивного споживаня. Суть проблеми полягає в тому, що з огляду на вичерпанє всіх запасів через війну, мусять бути зважені точно на кілька років наперед утрудненя продукції через господарську ізоляцію і стремління пролетарських кругів до піднесеня їх реального життєвого добробуту. Тому готові вже матеріали крехми підприємств, котрі мусять через брак вугля або сирівиці припинити виробництво, в ті, що виробляють ся наново — не сміють бути уживані анархічно, а навпаки — повинні розподілятись по принципі найвищої видлої воли, але з інтересів суспільного господарства праці і некучости потреб.

Для сеї мети і було утворено для важливиших дібр матеріальних установ (уряди); деякі з них в останній інстанції Вищий Господарський Раді, котра мала встановити, в згоді з пляном застанов складається із виконавчого персоналу та гального керуваня продукцією, основні прикеруючо розподіляючої матеріал ради, коцїли матеріального управлєня. Таке обидна тра складалась з представників тих професійних спілок, що використовували відповідний матеріал. Такі матеріальні установи (уряди) було утворено для вугля, дерева, заліза і залізних виробів, будівельних матеріалів, хемікалій, керосину і бензину, шкла, шкіри, текстильних лось підчас війни. Добре організоване і енергійне матеріальне господарство пролетарської дїбрі, як збіже, корм для худоби, цукор, спирт, являється ся найбільшим засобом пролетарської дїбрі і т. д. Функції установ для матеріально-

го керуваня полягали в прийнятті і постійному учоті (підрахунку) запасів та в їх доплінному розподіленю. Розподіленє відбувалось практично таким способом, що для всіх підприємств була визначена школа "невідкладності", по якій відбувалось задоволенє вимог. В установ, що завідувала вуглем, задовольнялись поперед всього лотребі водопроводів, електричних силових та освітлюючих станцій, залізниць, військової промисловости, як також і важливіх галузей продукції, що виробляє засоби спожива: млинів, різень, дріждєвних застав і т. д. Кількість потрібних для кожного підприємства матеріалів встановляло ся на довший час. Лише про уживанє лишків треба було ніколи вирішувати окремо. Призначенє представників робітництва в розподіляючу раду являлось необхідним не тільки для того, на кілька років наперед утрудненя продукції через господарську ізоляцію і стремління пролетарських кругів до піднесеня їх реального життєвого добробуту. Тому готові вже матеріали крехми підприємств, котрі мусять через брак вугля або сирівиці припинити виробництво, в ті, що виробляють ся наново — не сміють бути уживані анархічно, а навпаки — повинні розподілятись по принципі найвищої видлої воли, але з інтересів суспільного господарства праці і некучости потреб.

Керуванє всіма установами для завідуваня дібр матеріальним господарством було доручено в останній інстанції Вищий Господарський Раді, котра мала встановити, в згоді з плямом застанов складається із виконавчого персоналу та гального керуваня продукцією, основні прикеруючо розподіляючої матеріал ради, коцїли матеріального управлєня. Таке обидна тра складалась з представників тих професійних спілок, що використовували відповідний матеріал. Такі матеріальні установи (уряди) було утворено для вугля, дерева, заліза і залізних виробів, будівельних матеріалів, хемікалій, керосину і бензину, шкла, шкіри, текстильних лось підчас війни. Добре організоване і енергійне матеріальне господарство пролетарської дїбрі, як збіже, корм для худоби, цукор, спирт, являється ся найбільшим засобом пролетарської дїбрі і т. д. Функції установ для матеріально-

го керуваня полягали в прийнятті і постійному учоті (підрахунку) запасів та в їх доплінному розподіленю. Розподіленє відбувалось практично таким способом, що для всіх підприємств була визначена школа "невідкладності", по якій відбувалось задоволенє вимог. В установ, що завідувала вуглем, задовольнялись поперед всього лотребі водопроводів, електричних силових та освітлюючих станцій, залізниць, військової промисловости, як також і важливіх галузей продукції, що виробляє засоби спожива: млинів, різень, дріждєвних застав і т. д. Кількість потрібних для кожного підприємства матеріалів встановляло ся на довший час. Лише про уживанє лишків треба було ніколи вирішувати окремо. Призначенє представників робітництва в розподіляючу раду являлось необхідним не тільки для того, на кілька років наперед утрудненя продукції через господарську ізоляцію і стремління пролетарських кругів до піднесеня їх реального життєвого добробуту. Тому готові вже матеріали крехми підприємств, котрі мусять через брак вугля або сирівиці припинити виробництво, в ті, що виробляють ся наново — не сміють бути уживані анархічно, а навпаки — повинні розподілятись по принципі найвищої видлої воли, але з інтересів суспільного господарства праці і некучости потреб.

котрих немає рації вивисновати і переймати мадали більше матеріалів, ніж треба було для державне чи комунальне господарство, полізадоволеня дійсних потреб. Через се кожда титкою матеріального господарства витягують позачергово, надзвичайна вимога мусяла пещи в будову спільного господарства, а в разі рейти через відповідну секцію суспільної продукції і зовсім припинити ся через позбавлення і бути там провірена. Ся бюрократична лєне іх матеріалів. Концентрація продукції в проволочка може бути зараз же усунена, як краще організованих підприємств може бути тільки буде забезпеченє вистарчаюче постачання переведена за допомогою відповідного розподілу вугля і інших важливиших матеріалів матеріальних установ гальмувалась далі по ній навіть супроти опору робітників і урядовців. тиним саботажем контрреволюційно-настроєного урядників та техніків підприємств, невизначеною кількістю розподіляючих установ в провінції, а також і тою обставиною, що часті матеріальних установ завідували по Матеріальне господарство. Було організоване в Угорщині дійсно добре і позушувалось му, щоб не виконувати розпоряджень установ лише згаданим висше свавільством, територіальних, місцевих владетій та зловживанню о-кремих підприємств, котрі частину своїх продуктів не давали до розпорядженя матеріальних установ і вели ними незаконну торгівлю. Так, наприклад, шахтарі одної ковальні що цією відповідних, паралельно існуючих цен-траля воєного часу.

Підчас правлєня угорського радянського правителєства чулось багато скарг на бюрократичне, перешкаджаюче продукції поступованє рїжних установ, що віддали матеріальним господарством. Між тим в більшості сі скарг були безгрунтові. Постійна недостача матеріалів примушувала до надзвичайно уважливого досліженя коначної вимоги, тим більше, що пролетарські керівники підприємств стремлячи до того, щоб безумовно забезпечити продукцію "своїх" підприємств, поспіль ви-

визначеною кількістю розподіляючих установ в провінції, а також і тою обставиною, що часті матеріальних установ завідували по Матеріальне господарство. Було організоване в Угорщині дійсно добре і позушувалось му, щоб не виконувати розпоряджень установ лише згаданим висше свавільством, територіальних, місцевих владетій та зловживанню о-кремих підприємств, котрі частину своїх продуктів не давали до розпорядженя матеріальних установ і вели ними незаконну торгівлю. Так, наприклад, шахтарі одної ковальні що цією відповідних, паралельно існуючих цен-траля воєного часу.

(Дальше буде.)

ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР. РОБ. ВІСТІ"

Table of donors and amounts for the Press Fund. Includes names like П. Міхаський, Ф. Зрадовський, М. Герчук, etc.

РОБІТНИЧИЙ РУХ І ЧЕРВОНІЙ МАЙ ДЛІЯ "УКР. РОБ. ВІСТІ" В КЕЛГАРІ, АЛТА.

Як українські робітники і робітничі цінності свою робітничу пресу, свідчать самі цифри, які напечатані поміж нас. На пошук нової часописи "Укр. Роб. Вісти" за матеріальною допомогою...

Товаришка Олена Скегар збирала на лістку ч. 270 на пресовий фонд: Г. Кізіма \$2.00, М. Андришук 2.00, Т. Кізіма 1.00, В. Скегар 1.00, Т. Кізіма 1.00, Василь Рудь 1.00, П. Марусик 1.00, Д. Боревич 1.00, В. Ткач 1.00, Безземний 1.00.

Товаришка Анна Чанак збирала на лістку ч. 263 на пресовий фонд: Д. М. Роман \$1.00, Г. Горюк \$1.00, Д. Дубенчук \$1.00. Товаришка Марія Козловська збирала на лістку ч. 272 на пресовий фонд: І. Китик \$2.00, М. Козловський 1.00.

Товаришка Катерина Бек збирала на лістку ч. 265 на пресовий фонд: В. Гуцулак \$1.00, Я. Мойсок 1.00, А. Кривокульський 1.00, М. Смоляк 1.00, Н. Церський 1.00.

Товаришка Анна Ліха збирала на лістку ч. 239: Д. В. Еселявін \$1.50, П. Ніколак 1.00, Н. Музик 1.00, Е. Д. Мігел 1.00, Г. Габурда 1.00, Сем Самсон 1.00, Ф. Лангнер 1.00, Н. Моссади 1.00, А. Палак 1.00, А. Галак 1.00, Н. Н. 1.00, П. Шкерин 1.00, П. Говенчук 1.00, О. Оршійський 1.00, Н. Н. 1.00, С. Ліхий 1.00, Л. А. Позняк 1.00, М. Буагіла 1.00, І. Лулуа 1.00, Д. Роботн 1.00, Н. Н. 1.00.

Товаришка Марія Фодчук збирала на лістку ч. 269 на пресовий фонд: Ю. Басюк \$1.00, Т. К. Васильна Фрема 1.00, Ф. Чорнобій 1.00, Потап Кошиччук 1.00, Дмитро Осатюк 1.00, Сем Кома 1.00, Іван Довбенчук 1.00, Іван Королів 1.00, Василь Сивинський 1.00, Т. К. Анна Вентон 1.00, Андрій Гомеко 1.00, Нікола Арбарак 1.00, Василь Кузіно 1.00, Стефан Павлак 1.00, Яків Адамівський 1.00, Петро Сивка 1.00, Василь Шандро 1.00, А. Х. Павук 1.00, Т. К. Неїл Бекер 1.00.

Товариш І. Курин збирала на лістку ч. 267 на пресовий фонд: М. Осатюк \$2.00, І. Курин 2.00, Т. К. Домка Адам 1.00, І. Леськів 1.00.

Table of donors and amounts for the Press Fund. Includes names like Н. Гарисин, І. Давидчук, Т. К. Анна Парши, etc.

Товаришка Габрієль Давидівська збирала на лістку ч. 264 на пресовий фонд: Габрієль Давидівська \$2.00, І. Гаврилюк 1.00, І. Гаврилюк 1.00, В. Гаврилюк 1.00, М. Лавінічак 1.00.

Товаришка Марія Лушійчук збирала на лістку ч. 271 на пресовий фонд: М. Гіалеский \$1.00, Р. Мендиримора 1.00, В. Марусик 1.00, М. Федюк 1.00, М. Федуц 1.00, В. Ясичук 1.00, В. Кузіно 1.00.

Товариш Олена Скегар збирала на лістку ч. 270 на пресовий фонд: Г. Кізіма \$2.00, М. Андришук 2.00, Т. Кізіма 1.00, В. Скегар 1.00, Т. Кізіма 1.00, Василь Рудь 1.00, П. Марусик 1.00, Д. Боревич 1.00, В. Ткач 1.00, Безземний 1.00.

Товаришка Анна Чанак збирала на лістку ч. 263 на пресовий фонд: Д. М. Роман \$1.00, Г. Горюк \$1.00, Д. Дубенчук \$1.00. Товаришка Марія Козловська збирала на лістку ч. 272 на пресовий фонд: І. Китик \$2.00, М. Козловський 1.00.

Товаришка Катерина Бек збирала на лістку ч. 265 на пресовий фонд: В. Гуцулак \$1.00, Я. Мойсок 1.00, А. Кривокульський 1.00, М. Смоляк 1.00, Н. Церський 1.00.

Товаришка Анна Ліха збирала на лістку ч. 239: Д. В. Еселявін \$1.50, П. Ніколак 1.00, Н. Музик 1.00, Е. Д. Мігел 1.00, Г. Габурда 1.00, Сем Самсон 1.00, Ф. Лангнер 1.00, Н. Моссади 1.00, А. Палак 1.00, А. Галак 1.00, Н. Н. 1.00, П. Шкерин 1.00, П. Говенчук 1.00, О. Оршійський 1.00, Н. Н. 1.00, С. Ліхий 1.00, Л. А. Позняк 1.00, М. Буагіла 1.00, І. Лулуа 1.00, Д. Роботн 1.00, Н. Н. 1.00.

Товаришка Марія Фодчук збирала на лістку ч. 269 на пресовий фонд: Ю. Басюк \$1.00, Т. К. Васильна Фрема 1.00, Ф. Чорнобій 1.00, Потап Кошиччук 1.00, Дмитро Осатюк 1.00, Сем Кома 1.00, Іван Довбенчук 1.00, Іван Королів 1.00, Василь Сивинський 1.00, Т. К. Анна Вентон 1.00, Андрій Гомеко 1.00, Нікола Арбарак 1.00, Василь Кузіно 1.00, Стефан Павлак 1.00, Яків Адамівський 1.00, Петро Сивка 1.00, Василь Шандро 1.00, А. Х. Павук 1.00, Т. К. Неїл Бекер 1.00.

Товариш І. Курин збирала на лістку ч. 267 на пресовий фонд: М. Осатюк \$2.00, І. Курин 2.00, Т. К. Домка Адам 1.00, І. Леськів 1.00.

Table of donors and amounts for the Press Fund. Includes names like А. Александровський, Л. Марчук, Е. Файфер, etc.

Товариш В. Головач збирала на лістку ч. 237 на пресовий фонд: В. Головач \$5.00, Н. Ковальчук 1.00, Р. Жує 1.00, М. Равалок 1.00.

Товариш Петро Гомеко збирала на лістку ч. 236 на пресовий фонд: Ю. Куширнок \$1.50, А. Боднарчук 1.00, П. Гомеко 1.25, А. Томша 1.00, Д. Берман 1.00, М. Гаво 1.00.

Товариш Г. Курин збирала на лістку ч. 241 на пресовий фонд: П. Лукич \$1.00, Д. Романюк 1.00, Х. Костанук 1.00, Т. Адамсон 1.00, І. Чорній 1.00, Н. Музик 1.00, І. Ленчук 1.00, Н. Дьорайчук 1.00, Д. Кручок 1.00, П. Українець 1.00, Ф. Світанок 1.00.

Товариш В. Пурія збирала на лістку ч. 239 на пресовий фонд: Василь Гуца \$1.00, Іван Станішківський 1.00, Софія Німець 1.00, В. Пурія 1.00.

Товариш Анна Шандро збирала на лістку ч. 197 на пресовий фонд: Г. Кізіма \$1.00, М. Габурда 1.00, В. Пітик 1.00, Товаришка М. Банак збирала на лістку ч. 196 на пресовий фонд: М. Войтинич 1.00, Р. М. 1.00.

Товаришка Катерина Бек збирала на лістку ч. 265 на пресовий фонд: В. Гуцулак \$1.00, Я. Мойсок 1.00, А. Кривокульський 1.00, М. Смоляк 1.00, Н. Церський 1.00.

Товаришка Анна Ліха збирала на лістку ч. 239: Д. В. Еселявін \$1.50, П. Ніколак 1.00, Н. Музик 1.00, Е. Д. Мігел 1.00, Г. Габурда 1.00, Сем Самсон 1.00, Ф. Лангнер 1.00, Н. Моссади 1.00, А. Палак 1.00, А. Галак 1.00, Н. Н. 1.00, П. Шкерин 1.00, П. Говенчук 1.00, О. Оршійський 1.00, Н. Н. 1.00, С. Ліхий 1.00, Л. А. Позняк 1.00, М. Буагіла 1.00, І. Лулуа 1.00, Д. Роботн 1.00, Н. Н. 1.00.

Товаришка Марія Фодчук збирала на лістку ч. 269 на пресовий фонд: Ю. Басюк \$1.00, Т. К. Васильна Фрема 1.00, Ф. Чорнобій 1.00, Потап Кошиччук 1.00, Дмитро Осатюк 1.00, Сем Кома 1.00, Іван Довбенчук 1.00, Іван Королів 1.00, Василь Сивинський 1.00, Т. К. Анна Вентон 1.00, Андрій Гомеко 1.00, Нікола Арбарак 1.00, Василь Кузіно 1.00, Стефан Павлак 1.00, Яків Адамівський 1.00, Петро Сивка 1.00, Василь Шандро 1.00, А. Х. Павук 1.00, Т. К. Неїл Бекер 1.00.

Table of donors and amounts for the Press Fund. Includes names like А. Александровський, Л. Марчук, Е. Файфер, etc.

Товариш В. Головач збирала на лістку ч. 237 на пресовий фонд: В. Головач \$5.00, Н. Ковальчук 1.00, Р. Жує 1.00, М. Равалок 1.00.

Товариш Петро Гомеко збирала на лістку ч. 236 на пресовий фонд: Ю. Куширнок \$1.50, А. Боднарчук 1.00, П. Гомеко 1.25, А. Томша 1.00, Д. Берман 1.00, М. Гаво 1.00.

Товариш Г. Курин збирала на лістку ч. 241 на пресовий фонд: П. Лукич \$1.00, Д. Романюк 1.00, Х. Костанук 1.00, Т. Адамсон 1.00, І. Чорній 1.00, Н. Музик 1.00, І. Ленчук 1.00, Н. Дьорайчук 1.00, Д. Кручок 1.00, П. Українець 1.00, Ф. Світанок 1.00.

Товариш В. Пурія збирала на лістку ч. 239 на пресовий фонд: Василь Гуца \$1.00, Іван Станішківський 1.00, Софія Німець 1.00, В. Пурія 1.00.

Товариш Анна Шандро збирала на лістку ч. 197 на пресовий фонд: Г. Кізіма \$1.00, М. Габурда 1.00, В. Пітик 1.00, Товаришка М. Банак збирала на лістку ч. 196 на пресовий фонд: М. Войтинич 1.00, Р. М. 1.00.

Товаришка Катерина Бек збирала на лістку ч. 265 на пресовий фонд: В. Гуцулак \$1.00, Я. Мойсок 1.00, А. Кривокульський 1.00, М. Смоляк 1.00, Н. Церський 1.00.

Товаришка Анна Ліха збирала на лістку ч. 239: Д. В. Еселявін \$1.50, П. Ніколак 1.00, Н. Музик 1.00, Е. Д. Мігел 1.00, Г. Габурда 1.00, Сем Самсон 1.00, Ф. Лангнер 1.00, Н. Моссади 1.00, А. Палак 1.00, А. Галак 1.00, Н. Н. 1.00, П. Шкерин 1.00, П. Говенчук 1.00, О. Оршійський 1.00, Н. Н. 1.00, С. Ліхий 1.00, Л. А. Позняк 1.00, М. Буагіла 1.00, І. Лулуа 1.00, Д. Роботн 1.00, Н. Н. 1.00.

Товаришка Марія Фодчук збирала на лістку ч. 269 на пресовий фонд: Ю. Басюк \$1.00, Т. К. Васильна Фрема 1.00, Ф. Чорнобій 1.00, Потап Кошиччук 1.00, Дмитро Осатюк 1.00, Сем Кома 1.00, Іван Довбенчук 1.00, Іван Королів 1.00, Василь Сивинський 1.00, Т. К. Анна Вентон 1.00, Андрій Гомеко 1.00, Нікола Арбарак 1.00, Василь Кузіно 1.00, Стефан Павлак 1.00, Яків Адамівський 1.00, Петро Сивка 1.00, Василь Шандро 1.00, А. Х. Павук 1.00, Т. К. Неїл Бекер 1.00.

Table of donors and amounts for the Press Fund. Includes names like А. Александровський, Л. Марчук, Е. Файфер, etc.

Товариш В. Головач збирала на лістку ч. 237 на пресовий фонд: В. Головач \$5.00, Н. Ковальчук 1.00, Р. Жує 1.00, М. Равалок 1.00.

Товариш Петро Гомеко збирала на лістку ч. 236 на пресовий фонд: Ю. Куширнок \$1.50, А. Боднарчук 1.00, П. Гомеко 1.25, А. Томша 1.00, Д. Берман 1.00, М. Гаво 1.00.

Товариш Г. Курин збирала на лістку ч. 241 на пресовий фонд: П. Лукич \$1.00, Д. Романюк 1.00, Х. Костанук 1.00, Т. Адамсон 1.00, І. Чорній 1.00, Н. Музик 1.00, І. Ленчук 1.00, Н. Дьорайчук 1.00, Д. Кручок 1.00, П. Українець 1.00, Ф. Світанок 1.00.

Товариш В. Пурія збирала на лістку ч. 239 на пресовий фонд: Василь Гуца \$1.00, Іван Станішківський 1.00, Софія Німець 1.00, В. Пурія 1.00.

Товариш Анна Шандро збирала на лістку ч. 197 на пресовий фонд: Г. Кізіма \$1.00, М. Габурда 1.00, В. Пітик 1.00, Товаришка М. Банак збирала на лістку ч. 196 на пресовий фонд: М. Войтинич 1.00, Р. М. 1.00.

Товаришка Катерина Бек збирала на лістку ч. 265 на пресовий фонд: В. Гуцулак \$1.00, Я. Мойсок 1.00, А. Кривокульський 1.00, М. Смоляк 1.00, Н. Церський 1.00.

Товаришка Анна Ліха збирала на лістку ч. 239: Д. В. Еселявін \$1.50, П. Ніколак 1.00, Н. Музик 1.00, Е. Д. Мігел 1.00, Г. Габурда 1.00, Сем Самсон 1.00, Ф. Лангнер 1.00, Н. Моссади 1.00, А. Палак 1.00, А. Галак 1.00, Н. Н. 1.00, П. Шкерин 1.00, П. Говенчук 1.00, О. Оршійський 1.00, Н. Н. 1.00, С. Ліхий 1.00, Л. А. Позняк 1.00, М. Буагіла 1.00, І. Лулуа 1.00, Д. Роботн 1.00, Н. Н. 1.00.

Товаришка Марія Фодчук збирала на лістку ч. 269 на пресовий фонд: Ю. Басюк \$1.00, Т. К. Васильна Фрема 1.00, Ф. Чорнобій 1.00, Потап Кошиччук 1.00, Дмитро Осатюк 1.00, Сем Кома 1.00, Іван Довбенчук 1.00, Іван Королів 1.00, Василь Сивинський 1.00, Т. К. Анна Вентон 1.00, Андрій Гомеко 1.00, Нікола Арбарак 1.00, Василь Кузіно 1.00, Стефан Павлак 1.00, Яків Адамівський 1.00, Петро Сивка 1.00, Василь Шандро 1.00, А. Х. Павук 1.00, Т. К. Неїл Бекер 1.00.

НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ!

Міліони малих діточок і дорослих людей з найбідніших країн пошуку Радянської України загрожені голодовою смертю і кинуть до нас о поміч! Вони, що терплять і терплять, що проливали свою кров, що віддавали своє життя за велике діло освободження робочого люду; вони, що віддавали і віддають великі жертви за нашу робітничу справу, що власними кістками будують підвалини нового, світлого для нас життя, — вони ждуть від нас поміч! Нехай же не марно звучить їх клич! Нехай невгаючим голосом нагадає він все нам про наш обов'язок! На поміч страждаючим товаришам! Безперервну поміч неси їм, доки голод буде грозити їм смертю! ВЕСЬ ЧАС, ПРИ КОЖДІЙ НАГОДІ СКЛАДАЙМО ФОНД НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ І ПОСИЛАЙМО ДО КОМПІТЕТУ ПОМОЧІ ГОЛОДУЮЧИМ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ В ВІННІПЕГУ. Звітаєм фонд сей негайно віднаслідать ся до Праги, на руки офіційного представника Радянської України, для закупки конечних средств для голодуючих. Гроші посилайте і за рестовними книжочками та поясненнями звертайте ся на адресу:

Famine Relief Committee for Soviet Ukraine Ukrainian Labor Temple COB. PRITCHARD & MCGREGOR STS., WINNIPEG, MAN.

Table with columns: Цвітень, Разом, Лютий, Март, Цвітень, Разом, Повторене, Прихід, Розхід.

Остає в касі \$104.19 До сего справозданя нечислять ся справозданя комітету поміч голодуючих на Рад. Україні і Сов. Росії, який дасть своє справозданя окремо.

З товаришским прийтом, І. Крас, секретар.

ЖЕРТВИ НА СПЛАТУ ДОВГУ У. Р. Д. В ЕДМОНТОНІ.

Table of donors and amounts for the Debt Payment Fund. Includes names like Тов. Пров. ім. Павлака, К. Діро, Костін, etc.

По \$1.00: Н. Маланчук, М. Томчак, С. Микитюк, О. Ластівка, І. Токар, Н. Гончарук, В. Гевко, Н. Позняк, Н. Попенко, О. Мокрій, Л. Мигоніч, І. Юрасик, Масенко, Шевчук, П. Попенко, "Лейбор Нюс Стенд", І. Бабіч, І. К. Лулуа, П. Миронюк, О. Боднар, А. Мельничук, Мишко, Шептицький, С. Сіхмен, І. Юрасик, Н. Горобець, Ю. Іванюк, В. Дмитрук, І. Бандура (Смоки Лейк), Г. К. Воланок (Смоки Лейк), М. Скачук, І. Безворотка, Т. Боскевич, М. Шидловський, М. Тарабас, Н. Мегілолі, М. Гудина, Зелкавіч, М. Стефанішин, Н. Гевко, М. Савич, Д. Макроніч, В. Саворський, П. М. П. К., Р. Манчук, Ф. Саравський, П. Притуляк, Н. Нимбор, Т. Кочук, С. Романюк, Н. Пашук, Т. Воробий, К. Гатшин, Н. Н. Ох. Гобук, І. Рукуні, О. Гафок, А. Подільчук, Н. Малак, П. Різу, Н. Чіриш, Д. Пантелюк, М. Гошко, І. В. Т., М. Новак, Гр. Химера, В. Веруш, Гр. Андрійчук, О. Рогаченко, В. П. Никифоров, М. Бойчук, В. Шептицький, І. Шептицький, М. Діляк; Н. В. Арборок 75 ц.; В. Никифоров 65 ц.; Д. Ларейчук 55 ц.; по 50 ц.: М. Сеньків, А. Меленко, Борюк, М. Верстюк, Анна Савчук, В. Круал, М. Стефанішин, А. Козак, І. Бабіч, Юр. Стасевич, Гр. Саульський, С. Сичан, С. Сеніч, Гр. Бурак, П. Романчук, Л. Мигоніч, Анна Криса, Л. Діні, М. Сабіч, С. Веро, М. Шимовський, І. Радомський, І. Моторний, І. Когут, Р. Доміго, А. Берант, Ф. Гаріс, Ф. Войтович, Ф. Карник, В. Машенко, І. Рошквич, О. Сігівський, П. Нимборський, Марія Савчук, П. Марусик.

По 25 ц.: Т. Стротечук, В. Даник, О. Болнар, Товариш В. "Минькович", М. Файчук, Н. Пальмарчук, П. Лисак, П. Мельничук, П. Стрельний, Ф. Нелюсола, Г. Сатанов, Н. Попель, К. Гардін 15 ц.

Сі жертви вилучили на сплату довгу У. Р. Д. в Едмонтоні зі зборки в місяці квітня, який був призначений місяцем У. Р. Дому в Едмонтоні. Всего вилучили \$217.80. Всім єт. колекторам і жертводавцям в такому-то "Прогніт" ім. Павлака на Ленук хард У.Р.Д. в Едмонтоні складе ширшу подяку.

Прихід: \$224.33 Март 158.10

КВАРТАЛЬНЕ СПРАВОЗДАННЯ ВІДЛУ У.Р.Д. В ОШАВІ, ОНТ.

Дня 19. квітня відбули ся збори відлу У.Р.Д. в Ошаві, на котрих заряд дав справозданя зі своєї діяльності за послідні три місяці. За той час відлу відбув 13 міністрів адміністративних, 6 масонів, 4 відлучених, 4 дискусійних, 2 лекції, 1 віщит, 2 концерти, 3 представлення і 6 забав. Відлу бере до кольтораті отсі часописи: "У.Р.В.", "У.Ш.В.", "Робітничка", "Робітничий", "Молод" і "Нашу Правду". Фінансове справозданя відлу представляє ся так:

Table with columns: Прихід, Март.

Дорогі Товариші! Жіноче Товариство "Воля" при У. Р. Д. в Радянській Україні на пресовий фонд "Укр. Роб. Вісти" \$44.60. Ст гроші були зібрані: на забаві жінки \$24.10, Товариство "Воля" на своїм мітингу 15. мая виснагувало з каси \$10.00 а \$10.50 вільних даток зложили відлучені товаришки:

Table of donors and amounts for the Women's Society fund. Includes names like Б. Канчир, О. Гуменик, А. Ліха, etc.

Дорогі Товариші! Жіноче Товариство "Воля" при У. Р. Д. в Радянській Україні на пресовий фонд "Укр. Роб. Вісти" \$44.60. Ст гроші були зібрані: на забаві жінки \$24.10, Товариство "Воля" на своїм мітингу 15. мая виснагувало з каси \$10.00 а \$10.50 вільних даток зложили відлучені товаришки: